

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 16CoCsp/14/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1320210228
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Majerský
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1320210228.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Majerského a sudcov JUDr. Ivany Štiffovej a JUDr. Romana Bolebrucha, v spore žalobcu: Z. D., nar. XX.X.XXXX, Ď. XX, C., zastúpená GHS Legal, s.r.o., Lazaretská 3/A, Bratislava, IČO: 47 232 544, proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, zastúpenému Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., 1. mája 173/11, Trenčín, IČO: 47 234 679, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III č. k. 63Csp/71/2020-38, zo dňa 17.12.2020, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku, ktorým nariadil neodkladné opatrenie, potvrdzuje.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil žalovanému povinnosť zdržať sa výkonu zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva v zmysle zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva č. SUA14/000121 zo dňa 14.1.2014, prostredníctvom speňazenia predmetu financovania - motorového vozidla značky Volvo XC90, 2.4. D5, N. I. podľa Úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. alebo akýmkoľvek iným spôsobom, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej a s tým, že o nároku na náhradu trov konania rozhodne v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí; žalovanému uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v sume 33 eur na účet Okresného súdu Bratislava III, do troch dní od právoplatnosti uznesenia. V odôvodnení uviedol, že žalobou, doručenou súdu 15.12.2020 sa žalobkyňa domáhala voči žalovanému určenia, že je výlučnou vlastníčkou osobného motorového vozidla značky Volvo XC90, 2.4 D5, N. I. a náhrady trov konania. Súčasťou žaloby bol aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhala, aby súd až do právoplatného skončenia konania vo veci samej uložil žalovanému povinnosť zdržať sa výkonu zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva v zmysle zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva č. SUA14/000121 zo dňa 14.1.2014, prostredníctvom speňazenia predmetu financovania - motorového vozidla značky Volvo XC90, 2.4 D5, N. I. podľa Úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. alebo akýmkoľvek iným spôsobom.

2. Pokiaľ ide o stručný obsah napadnutého rozhodnutia (§ 393 ods. 2 C. s. p.), súd prvej inštancie po oboznámení sa s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia a žalobkyňou predloženými listinnými dôkazmi (odsek 5 napadnutého uznesenia) dospel k záveru, že jej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia je dôvodný, pretože právny vzťah oboch strán vyžaduje bezodkladnú úpravu. Zastával názor, že žalobkyňa na základe svojich skutkových tvrdení a predložených listinných dôkazov osvedčila opodstatnenosť nároku, ktorému sa má poskytnúť bezodkladná ochrana a to, že žalovaný doručil žalobkyni oznámenie o začatí výkonu zabezpečovacieho práva zo zmluvy a žiadal ju o odovzdanie motorového vozidla, čím by dosiahol uspokojenie pohľadávky za situácie, kedy je potrebné vyriešiť spornú otázku možného premlčania výkonu zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva. Žalovaný

z titulu uzavretej zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva k motorovému vozidlu mieni toto svoje právo vykonať tým, že chce vozidlo speňažiť, a tým uspokojiť svoju pohľadávku, preto bol súd prvej inštancie toho názoru, že treba upraviť pomery neodkladným opatrením.

3. Z návrhu a listinných dôkazov mal súd prvej inštancie za dostatočne osvedčenú tú skutočnosť, že P. M. D. ako kupujúci a spoločnosť DAREX SK s.r.o. ako predávajúci uzatvorili kúpnu zmluvu zo dňa 14.1.2014, predmetom ktorej bola kúpa osobného motorového vozidla značky Volvo XC 90 za dohodnutú kúpnu cenu 10.000 eur. Následne P. M. D. ako dlžník a žalovaný ako veriteľ uzatvorili úverovú zmluvu č. SUA14/000121 zo dňa 14.1.2014, obsahom ktorej je záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi úver vo výške 9.000 eur za účelom financovania terénneho automobilu značky Volvo XC90 Diesel 2.4 D5 s tým, že medzi stranami boli dohodnuté mesačné splátky vo výške 416,36 eura s dátumom prvej mesačnej splátky 10.2.2014 a úhradou nasledujúcich splátok do 10. dňa v mesiaci. Za účelom zabezpečenia splnenia záväzku dlžníka z úverovej zmluvy bola dňa 14.1.2014 medzi P. M. D. a žalovaným uzatvorená aj zmluva o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva č. SUA14/000121, na základe ktorej došlo k dočasnému prevodu vlastníckeho práva k uvedenému osobnému motorovému vozidlu na žalovaného ako veriteľa. Obsahom zmluvy je ustanovenie, že na jednotlivé spôsoby výkonu zabezpečovacieho prevodu práva a na záväzkové vzťahy neupravené týmto bodom sa aplikujú ustanovenia hlavy 6. Úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť tejto zmluvy. V zmysle § 2 a 4 hlavy 6. Úverových podmienok, sa spoločnosť a klient v súlade s ustanovením § 553 a nasl. Občianskeho zákonníka podpisom v zabezpečovacej zmluve výslovne dohodli, že vlastnícke právo k predmetu financovania sa dočasne a bezplatne prevádza z klienta na spoločnosť, a to s rozvázovacou podmienkou úplného splatenia všetkých záväzkov klienta, vzniknutých na základe alebo v súvislosti s úverovými podmienkami. Klient a spoločnosť sa dohodli, že ak je klient po dobu dlhšie ako 30 dní v omeškaní s čo i len čiastočnou úhradou ktoréhokoľvek svojho záväzku podľa úverovej zmluvy alebo týchto úverových podmienok alebo ak bude splnená ktorákoľvek z podmienok uvedených v § 2 a § 3 hlavy 7 týchto úverových podmienok, je spoločnosť oprávnená doručiť klientovi oznámenie o začatí výkonu zabezpečovacieho prevodu práva spolu s písomnou výzvou k okamžitému odovzdaniu predmetu financovania a OEV, a to aspoň 30 dní pred vlastným začatím výkonu tohto práva, t. j. speňažením. Podľa Osvedčenia o dedičstve sp. zn. 3D/180/205, Dnot 32/2015, zo dňa 8.9.2015, sa jediným dedičom po P. D. stala žalobkyňa, na základe čoho mal súd prvej inštancie osvedčenú existenciu právneho vzťahu medzi sporovými stranami. Výzvou zo dňa 26.10.2015 žalobkyňa vyzvala žalovaného na stanovenie termínu vzájomného rokovania a dňa 27.9.2020 ho opätovne vyzvala o súčinnosť. Reakciou žalovaného bolo doručenie oznámenia o začatí výkonu zabezpečovacieho práva zo zmluvy SUA14/000121 a výzva na odovzdanie motorového vozidla zo dňa 3.12.2020.

4. Súd prvej inštancie mal za to, že bez okamžitej, i keď len dočasnej úpravy pomerov, by bolo právo žalobkyne ohrozené, a to tým, že žalovaný preukázateľne mieni pristúpiť k výkonu zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva, keďže predmet zabezpečenia chce speňažiť, čo už žalobkyňa oznámil. K výkonu zabezpečovacieho prevodu práva pritom žalovaný pristúpil na podklade zmluvy, hoci podľa vyjadrenia žalobkyne právo na plnenie z úverovej zmluvy (čo v oznámení deklaroval aj žalovaný) sa premlčalo. Rovnako tak žalobkyňa namieta aj premlčanie výkonu zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva, ktorý výkon mohol žalovaný uskutočniť po prvý raz dňa 11.8.2015, keďže k prvému dňu omeškania s platbou splátok sa P. D. dostal dňa 11.6.2015. Žalovaný tak podľa vyjadrenia žalobkyne mohol doručiť oznámenie o začatí výkonu zabezpečovacieho prevodu práva aspoň 30 dní pred začatím vlastného výkonu tohto práva po prvýkrát dňa 11.7.2015, k čomu nepristúpil.

5. Žalobkyňa zamýšľanému výkonu zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva k osobnému motorovému vozidlu nedokáže bez zásahu súdu v podobe nariadenia neodkladného opatrenia zamedziť, preto súd prvej inštancie považuje nariadenie neodkladného opatrenia za osvedčeného skutkového stavu ako odôvodnené. Do práv žalovaného sa pritom neprimerane nezasiahne, nakoľko žalovanému sa znemožní len dočasne nepristúpiť k výkonu zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva. Z vyššie uvedených dôvodov súd prvej inštancie dospel k záveru, že návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia je dôvodný, preto mu podľa § 325 ods. 1, 2 písm. c) a d) C. s. p. vyhovel s tým, že jeho opodstatnenosť je daná až do okamihu právoplatného skončenia konania vo veci samej. O trovách konania nerozhodol, keďže rozhodnutie o nariadení neodkladného opatrenia počas konania nie je rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, ale procesným rozhodnutím (§ 262 ods. 1 C. s. p.). Vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyňa je podľa § 4 ods. 2 písm. v) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, oslobodená od platenia súdnych poplatkov, pričom

súd prvej inštancie návrhu vyhovel, zaviazal v súlade s § 2 ods. 2 cit. zákona na zaplatenie súdneho poplatku z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vo výške 33 eur žalovaného.

6. Proti výroku, ktorým súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie, podal žalovaný odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a písm. h) C. s. p. a žiadal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušiť. Uviedol, že medzi manželom žalobkyne a žalovaným bola dňa 14.1.2014 uzatvorená úverová zmluva č. SUA14/000121, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 9.000 eur na kúpu motorového vozidla značky Volvo XC90, 2.4 D5, N. I.. Manžel žalobkyne hradil splátky na základe úverovej zmluvy do dňa 10.6.2015 v súhrnnej výške 7.078,12 eura. Z dôvodu jeho úmrtia sa na základe osvedčenia o dedičstve zo dňa 8.9.2015 stala jediným dedičom všetkých aktív a pasív jeho manželka - v tomto konaní žalobkyňa, ktorá napriek vedomosti o dlhu voči žalovanému neuhradila žiadnu splátku, takže do dnešného dňa nie je doplatená ani samotná istina poskytnutého úveru. Spolu s úverovou zmluvou č. SUA 14/000121 bola uzatvorená v zmysle § 553 Občianskeho zákonníka aj zmluva o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva, ktorá v bode 2.2. špecifikovala predmet zabezpečenia tak, že „Veriteľ a dlžník sa dohodli, že za účelom zabezpečenia splatenia a) všetkých pohľadávok veriteľa vzniknutých voči dlžníkovi na základe alebo v súvislosti s ÚZ... prevádza dlžník touto zmluvou dočasne a bezodplatne svoje vlastnícke práva k Predmetu financovania na veriteľa a veriteľ predmet financovania do svojho vlastníctva prijíma.“

7. Poukázal na to, že zákon v ustanovení § 553 ods. 3 Občianskeho zákonníka neupravuje žiadny iný spôsob zániku zabezpečovacieho prevodu práva ako je uspokojenie zabezpečenej pohľadávky, k čomu v prípade úverovej zmluvy č. SUA14/000121 do dnešného dňa nedošlo. Žalobkyňa odo dňa vydania osvedčenia o dedičstve t. j. 8.9.2015 disponovala informáciou o výške dlhu voči žalovanému. Napriek tomu úmyselne žiadne splátky neuhrádzala, preto bol názoru, že na danú vec je potrebné aplikovať 10 ročnú premlčaciu dobu v zmysle § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nakoľko žalobkyňa vedela, že dlh existuje, komu ho má plniť, v akej výške a napriek tomu vedome a dobrovoľne nehradila nič, čím sa úmyselne obohacovala a naďalej obohacuje na úkor žalovaného.

8. Námietka premlčania, ktorú v konaní vzniesla žalobkyňa, predstavuje obranu dlžníka voči uplatnenému nároku veriteľa v žalobe na plnenie, z čoho vyplýva, že obligačný dlžník môže vzniesť námietku premlčania voči zabezpečenej pohľadávke len vtedy, ak ju veriteľ uplatní súdnou cestou, k čomu v danom prípade nedošlo (viď komentár Civilný sporový poriadok, Števec - Ficová - Baricová - Mesiarkinová - Bajánková - Tomašovič). Žalobkyňa sa v konaní vo veci samej domáha určenia vlastníckeho práva k motorovému vozidlu z titulu, že pohľadávka žalovaného, ktorá je zabezpečená zabezpečovacím prevodom práva je premlčaná. Kogentná právna úprava však neumožňuje vyhovieť takémuto žalobnému návrhu, nakoľko premlčanie zabezpečenej pohľadávky neznamená zánik zabezpečovacieho prevodu práva a preto nie je splnená rozvázovacia podmienka, na základe ktorej by sa mohla stať vlastníkom motorového vozidla žalobkyňa.

9. Zastával názor, že v prípade zabezpečovacieho prevodu práva je nevyhnutné aplikovať podľa § 553 Občianskeho zákonníka analógiou rovnaký postup, ako je v prípade záložného práva podľa ustanovenia § 151j ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak pohľadávka zabezpečená záložným právom nie je riadne a včas splnená, môže sa záložný veriteľ uspokojiť alebo domáhať sa uspokojenia zo zálohu aj vtedy, keď zabezpečená pohľadávka je premlčaná.

10. V danom prípade teda vôbec nejde o potrebu bezodkladne upraviť pomery medzi stranami sporu, na základe čoho sa neodkladné opatrenie vydalo. Žalobkyňa si je od vydania osvedčenia o dedičstve vedomá svojho dlhu voči žalovanému a rovnako skutočnosti, že tento dlh bol zabezpečený zabezpečovacím prevodom práva s rozvázovacou podmienkou doplatenia úverovej zmluvy. Žalovaný nepristúpil k výkonu zabezpečovacieho prevodu práva skôr z dôvodu taktosti a proklientskeho prístupu voči žalobkyne, ktorá sa ocitla v ťažkej životnej situácii. Je však vrcholne nedôvodným a špekulatívnym, aby sa žalobkyňa vyhýbala svojej povinnosti platiť dlh a suplovala to žalobným návrhom a tiež návrhom na vydanie neodkladného opatrenia, ktoré však nemajú žiadny zákonný ani skutkový podklad. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti mal za to, že, že vydaním neodkladného opatrenia je poškodený opäť výlučne on, nakoľko dlh ktorý má voči nemu žalobkyňa nebude môcť napriek zákonnému zabezpečovaciemu inštitútu uspokojovať.

11. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhla napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdiť. Uviedla, že žalovaný sa už úvodom odvolania pokúša nabudiť negatívny dojem smerom k žalobkyni prostredníctvom tvrdení, ako úmyselne ignorovala úhradu splátok v zmysle úverovej zmluvy č. SUA 14/000121 (ďalej len „úverová zmluva“) s cieľom vyhnúť sa splneniu záväzku z nej plynúceho. Vyjadrenie žalovaného považuje za zbytočne zavádzajúce, nakoľko už z podanej žaloby a jej príloh je zrejmé, že osvedčenie o dedičstve bolo po smrti pána P. M. D. vydané dňa 8.9.2015 a hneď nasledujúci mesiac podaním zo dňa 26.10.2015, napriek neľahkej životnej situácii, vyzvala žalovaného na stanovenie termínu vzájomného rokovania, v rámci ktorého by vzniknutú situáciu spoločne vyriešili.

12. Ako už vyplýva z podanej žaloby, k spätnej väzbe na výzvu žalobkyne zo strany žalovaného počas niekoľkých rokov vôbec nedošlo. Následne, v nadväznosti na pretrvávajúci záujem žalobkyne vysporiadať vzniknutú situáciu, táto opätovne žalovanému adresovala žiadosť o súčinnosť zo dňa 27.9.2020, v rámci ktorej konštatovala premlčanie nárokov plynúcich nielen z úverovej zmluvy ale aj zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva č. SUA14/000121 a vyzvala žalovaného na poskytnutie spätnej väzby. Nakoľko žalobkyňa spätnú väzbu od žalovaného neobdržala ani vo vzťahu k opätovnej výzve, t. j. žiadosti o súčinnosť, oslovila žalovaného prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Reakciou na vôľu žalobkyne vyriešiť vzniknutú situáciu bolo oznámenie žalovaného o začatí výkonu zabezpečovacieho prevodu práva zo zmluvy č. SUA14/000121 a výzva k odovzdaniu motorového vozidla zo dňa 3.12.2020. Je zrejmé, že žalovaný sa pokúša odvádzať pozornosť od skutočnosti, že sám po smrti pána P. D. a doručení výzvy žalobkyne vzniknutú situáciu neriešil, resp. opomenul riešiť, v dôsledku čoho došlo k uplynutiu premlčacej doby na uplatnenie nárokov nielen z úverovej zmluvy, ale aj zmluvy o zabezpečovacom prevode.

13. Nesúhlasila s tvrdením žalovaného, že podľa § 553 ods. 3 Občianskeho zákonníka neexistuje žiadny iný zákonný spôsob zániku zabezpečovacieho prevodu práva ako je uspokojenie zabezpečenej pohľadávky, a z uvedeného dôvodu neexistenciu nároku na výkon zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva k predmetu financovania odmieta, nakoľko toto sa zakladá na nesprávnej právnej úvahe. Nesúhlasila so záverom, že jediným spôsobom zániku zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva je jeho splnenie, a to odvolávajúc sa na ustanovenie § 151md Občianskeho zákonníka, ktoré obsahuje výpočet spôsobov zániku záložného práva a ktorého aplikácia sa primerane použije aj vo vzťahu k inštitútu zabezpečovacieho prevodu práva. Deklarovaný záver žalovaného by mal navyše za následok neobmedzené využívanie predmetného inštitútu, ktorý by podľa žalovaného zjavne nemal podliehať premlčaniu, keďže by mohol zaniknúť jedine splnením.

14. Žalovaný v podanom odvolaní voči neodkladnému opatreniu ďalej poukázal na ustanovenie § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktoré upravuje objektívnu premlčaciu dobu pri bezdôvodnom obohatení, avšak nie je zrejmé jeho motivácia; žalovaný sa pravdepodobne pokúša odvádzať pozornosť od skutočného skutkového a právneho stavu veci prostredníctvom citovania nesúvisiacich ustanovení Občianskeho zákonníka, nakoľko v podanej žalobe (ako aj v zaslanej žiadosti o súčinnosť) konštatovala (o. i.) premlčanie nároku na výkon zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva k predmetu financovania; tiež opakovane poukazuje na účelový výklad ustanovenia § 151j ods. 2 Občianskeho zákonníka (ktoré sa analogicky uplatňuje aj na inštitút zabezpečovacieho prevodu práva) zo strany žalovaného. Hoci predmetné ustanovenie uvádza, že záložný veriteľ je oprávnený uspokojiť alebo domáhať sa uspokojenia zo zálohu aj vtedy, keď je zabezpečená pohľadávka premlčaná, nie je tomu tak absolútne. Odborná literatúra k otázke premlčania záložného práva (a teda aj zabezpečovacieho prevodu práva) zastáva explicitné stanovisko podľa ktorého „Z ustanovenia § 151j ods. 2 Občianskeho zákonníka (podľa ktorého ak nie je zabezpečená pohľadávka riadne a včas splnená, môže sa záložný veriteľ domáhať uspokojenia zo zálohu, a to aj vtedy, keď je zabezpečená pohľadávka premlčaná) nevyplýva, že by sa záložné právo nemohlo premlčať. Premlčacia doba záložného práva je 3 ročná a plynie odo dňa, kedy sa právo mohlo vykonať do prvýkrát (t. j. odo dňa, kedy vzniklo právo na uspokojenie zabezpečenej pohľadávky zo zálohu).“ Uvedené potvrdzuje aj rozhodovacia prax, pričom poukázala na uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 22.11.2018, sp. zn. 6Co 256/2018, v ktorom sa uvádza: „Z uvedeného vyplýva, že premlčanie záložného práva (ako práva majetkového) nie je vyňaté z premlčania, a pokiaľ sa toto týkalo nehnuteľností, záložné právo sa premlčuje v 3 ročnej premlčacej lehote od kedy ho bolo možné vykonať po prvý raz (t. j. od splatnosti pohľadávky, ktorú zabezpečuje).“ Z citovaného možno jasne usúdiť, že hoci sa možno premlčanej pohľadávky domáhať prostredníctvom uspokojenia zo zálohu neznamená to, že samotný inštitút záložného práva nepodlieha premlčaniu (rovnako ako v režime inštitútu zabezpečovacieho prevodu práva). Žalovaný úplne odignoroval citovanú odbornú

literatúru ako aj citovaný nález Ústavného súdu SR, z ktorého explicitne vyplýva, že záložné právo podlieha premlčaniu, nakoľko ide o majetkové právo, ktorého premlčanie nie je vylúčené.

15. Upriamila pozornosť na podanú žalobu, kde uviedla, že pán P. D. uhradil poslednú splátku dňa 10.5.2015, prvou neuhradenou splátkou bola splátka splatná dňa 10.6.2015, v zmysle ustanovenia § 4 hlavy 6 Úverových podmienok žalovaný disponoval možnosťou doručiť oznámenie o začatí výkonu zabezpečovacieho prevodu práva po prvýkrát dňa 11.7.2015 a vlastné začatie výkonu predmetného práva žalovaným sa mohlo po prvý raz vykonať dňa 11.8.2015. S prihliadnutím na trojročnú premlčaciu dobu niet pochyb o tom, že žalovanému sa nárok na výkon zabezpečovacieho prevodu práva k predmetu financovania premlčal dňa 11.8.2018. Citovanie ustanovenia Občianskeho zákonníka týkajúce sa dĺžky premlčacej doby v prípade bezdôvodného obohatenia v odvolaní voči neodkladnému opatreniu preto nemá žiadne opodstatnenie, nakoľko rozhodujúcou okolnosťou v predmetnom prípade je premlčanie nároku na výkon zabezpečovacieho prevodu práva podľa všeobecnej premlčacej doby.

16. Zároveň mala za to, že v podanej žalobe dostatočne preukázala, že hoci premlčaním práva na plnenie z úverovej zmluvy vznikla naturálna obligácia, uvedené nemožno aplikovať aj vo vzťahu k zabezpečovaciemu inštitútu. Poukázala na nie ojedinelý prípad, kedy sa subjekty dovolávajú určenia neexistencie platne zriadeného záložného práva (a teda analogicky aj zabezpečovacieho prevodu práva ako zabezpečovacieho inštitútu) v dôsledku jeho premlčania. Rozhodovacia prax totiž ustálila, že pri premlčaní záložného práva je možné sa úspešne domáhať cestou súdu určenia jeho neexistencie. Poukázala tiež na rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 21.12.2010, sp. zn. 21Cdo/2185/2009, podľa ktorého „Ak preukáže záložca, že záložný veriteľ uplatnil (môže uplatniť) právo na uspokojenie zabezpečenej pohľadávky z výťažku speňazenia zálohu (ešte len) po uplynutí stanovenej doby, a ak sa dovoľá premlčania záložného práva, nemožno zamietnuť jeho žalobu o určenie, že tu (premlčané) záložné právo nie je, len s poukazom na to, že premlčanie nie je dôvodom zániku záložného práva a že premlčané záložné právo ani po zamietavom právoplatnom rozhodnutí súdu nezaniká a je len oslabené o tzv. nárok a jedná sa o tzv. naturálne právo. Pokiaľ sa záložca dovoľá (dôvodne) premlčania záložného práva, je totiž nepochybné, že záložný veriteľ sa už nemôže domôcť predaja alebo iného speňazenia zálohu a teda ani uspokojenia zabezpečenej pohľadávky z výťažku speňazenia zálohu a že záložné právo nemôže naďalej (ani v budúcnosti) byť spôsobilým právnym prostriedkom pre uspokojenie zabezpečenej pohľadávky. Opačný názor vo svojich dôsledkoch popiera význam premlčania záložného práva a priznáva súdnu ochranu prejavujúcu sa zamietnutím žaloby, ktorá smerovala proti výkonu premlčaného práva, hoci - ako vyplýva z ustanovenia § 100 ods. 1 vety tretej Občianskeho zákonníka - premlčané právo nemožno priznať.“ Významovo totožne sa vo svojom rozsudku zo dňa 20.2.2020, sp. zn. 41Co/80/2019 vyjadril aj Krajský súd v Banskej Bystrici.

17. Odvolávajúci sa na citované rozsudky a primeranú aplikáciu ustanovení Občianskeho zákonníka upravujúcich inštitút záložného práva mala za to, že v predmetnom prípade týkajúcom sa premlčania nároku na výkon zabezpečovacieho prevodu práva ako ďalšieho zo zabezpečovacích inštitútov je na mieste prejudiciálne konštatovať neexistenciu zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva k predmetu financovania a určiť, že vlastnícke právo k predmetu financovania svedčí žalobkyni. Nakoľko bolo vzhľadom na doručené oznámenie zrejmé, že žalovaný mienil pristúpiť k výkonu zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva k predmetu financovania aj napriek skutočnosti, že sa nároky z úverovej zmluvy ako aj zmluvy o zabezpečovacom prevode premlčali, zotrúva na svojej podanej argumentácii, že naliehavým právnym záujmom v predmetnej veci disponuje, pričom jej prioritou bolo a je ochrániť svoje nároky, resp. jej svedčiace vlastnícke právo k predmetu financovania. Zároveň je názoru, že potreba nariadenia neodkladného opatrenia v predmetnej veci bola opodstatnená, nakoľko vykonanie neoprávneného zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva k predmetu financovania by mohlo mať za následok nezvratný zásah do jej práv, čo determinuje potrebu bezodkladnej úpravy pomerov tak, ako to predpokladá ustanovenie § 325 ods. 1 C. s. p.

18. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ďalej len „C. s. p.“), preskúmal uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku, prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.) a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je v napadnutom vyhovujúcom výroku správne (§ 387 ods. 1 C. s. p.).

19. Podľa § 324 ods. 1 C. s. p. pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

20. Podľa § 325 ods. 1 C. s. p. neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

21. Podľa § 325 ods. 2 písm. c), písm. d) C. s. p. neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nenakladala s určitými vecami alebo právami, niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

22. Nariadiť neodkladné opatrenie podľa citovaných ustanovení C. s. p. je možné, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Účelom neodkladných opatrení je bezodkladná úprava pomerov strán sporu a podmienkou pre jeho nariadenie je osvedčenie, že bez bezodkladnej úpravy právnych pomerov by bolo právo strany sporu, ktorá podáva návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ohrozené, príp. že by bola ohrozená exekúcia. V danom prípade je potrebné vychádzať z naliehavosti a nutnej potreby bezodkladnej úpravy, ktorá je osvedčená iba vtedy, ak sa preukáže existencia takých konkrétnych úkonov strany sporu, voči ktorej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia smeruje, v dôsledku ktorých sa strana, ktorá podáva návrh na neodkladné opatrenie, môže dôvodne obávať nenapraviteľnej alebo len ťažko napraviteľnej ujmy na jej strane. Splnenie predpokladov pre jeho nariadenie nemožno vyvodiť len zo samotných tvrdení žalobcu, no je potrebné tieto tvrdenia aspoň osvedčiť, a to aspoň do tej miery, že možno dôvodne nadobudnúť presvedčenie o ich pravdivosti; keď pri nariaďovaní neodkladného opatrenia prevláda záujem na rýchlosti rozhodnutia nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení.

23. Odvolací súd ďalej poznamenáva, že úspech strany, ktorá sa domáha nariadenia neodkladného opatrenia si vyžaduje preukázanie danosti hmotnoprávneho nároku (práva), ohľadne ktorého majú byť upravené pomery strán sporu (tzv. osvedčenie nároku) tak, aby neboli vážnejšie pochybnosti o potrebe bezodkladnej úpravy pomerov. Opísaním rozhodujúcich skutočností, ktoré odôvodňujú nariadenie neodkladného opatrenia, musí žalobca (navrhovateľ neodkladného opatrenia) preukázať, z čoho, t. j. z akých okolností vyvodzuje svoj nárok na nariadenie neodkladného opatrenia a musí deklarovať opodstatnenie nároku vo veci samej, alebo neodkladného opatrenia, ktorým možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami; musí preukázať, že uplatňovanie nároku vo veci samej alebo neodkladného opatrenia, ktorým možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami obostojí, že z jeho strany nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie práva. Navrhovateľ neodkladného opatrenia má tak dôkaznú povinnosť pokiaľ ide o skutočnosti preukazujúce, že je daný dôvod na nariadenie neodkladného opatrenia a zároveň má povinnosť tvrdenia, čo sa týka skutočností odôvodňujúcich navrhované neodkladné opatrenie.

24. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie založil na tom, že medzi stranami existuje právny vzťah, ktorý si vyžaduje bezodkladnú úpravu. Zastával názor, že žalobkyňa na základe skutkových tvrdení a predložených listinných dôkazov osvedčila opodstatnenosť nároku, ktorému sa má poskytnúť bezodkladná ochrana, pretože žalovaný preukázateľne mieni pristúpiť k výkonu zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva, keďže predmet zabezpečenia chce speňažiť, čo už žalobkyňa oznámila, čím by dosiahol uspokojenie pohľadávky za situácie, kedy je potrebné vyriešiť spornú otázku možného premlčania. K výkonu zabezpečovacieho prevodu práva pritom žalovaný pristúpil na podklade zmluvy, hoci podľa vyjadrenia žalobkyne právo na plnenie z úverovej zmluvy (čo v oznámení deklaroval aj žalovaný) sa premlčalo. Rovnako tak žalobkyňa namietala aj premlčanie výkonu zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva, ktorý výkon mohol žalovaný uskutočniť po prvý raz dňa 11.8.2015, keďže k prvému dňu omeškania s platbou splátok sa P. D. dostal dňa 11.6.2015. Žalovaný tak podľa žalobkyne mohol doručiť oznámenie o začatí výkonu zabezpečovacieho prevodu práva aspoň 30 dní pred začatím vlastného výkonu tohto práva po prvýkrát dňa 11.7.2015, k čomu nepristúpil.

25. Žalovaný svoju odvoláciu argumentáciu rámcovo do vyslovenia nesúhlasu s názorom súdu prvej inštancie založeným na tom, že žalobkyňa osvedčila potrebu nariadenia neodkladného opatrenia z dôvodu premlčania nároku na zaplatenie pohľadávky žalovaného, keď namietal, že žalobkyňa sa vo veci samej domáha určenia vlastníckeho práva k motorovému vozidlu z titulu, že pohľadávka žalovaného, ktorá je zabezpečená zabezpečovacím prevodom práva je premlčaná, pričom poukázal na to, že kogentná právna úprava neumožňuje vyhovieť takémuto žalobnému návrhu z dôvodu, že premlčanie zabezpečenej pohľadávky neznamená zánik zabezpečovacieho prevodu práva a

preto nie je splnená rozvázovacia podmienka, na základe ktorej by sa mohla stať vlastníkom motorového vozidla žalobkyňa.

26. Žalovaný však svojou odvolacou argumentáciou žiadnym spôsobom nereaguje na závery súdu prvej inštancie, ktorý potrebu neodkladnej úpravy pomerov medzi stranami mal za osvedčenú aj tým, že žalobkyňa namietala premlčanie výkonu zabezpečovacieho prevodu práva. Odvolací súd pripomína, že podľa § 380 C. s. p. je viazaný dôvodmi odvolania nielen v zmysle ich paragrafového vymedzenia, ale aj konkrétneho skutkového vymedzenia, keď pri viazanosti dôvodmi odvolania neprichádza do úvahy vyhľadávanie konkrétnych skutočností v napadnutom rozhodnutí súdu prvej inštancie a jeho postupe, ktoré by bolo možné prípadne podradiť pod niektorý zo zákonných dôvodov odvolania, pretože je neprípustné, aby odvolací súd sám vyhľadával konkrétne vady rozhodnutia alebo postupu súdu prvej inštancie v neprospech strany, ktorá odvolanie nepodala a v prospech ktorej napadnuté rozhodnutie vyznelo; z uvedeného potom vyplýva požiadavka aj na kvalitatívne vymedzenie odvolacieho dôvodu z hľadiska skutkovej a právnej argumentácie, nachádzajúca svoj základ v tom, že strana sporu je zodpovedná za to, že v konaní bude účinne uplatňovať svoje procesné práva a to aj v odvolacom konaní. Je notoriou, že k zodpovednému uplatňovaniu vlastných procesných práv patrí tiež požiadavka, aby strana sporu mala jasno v dôvodoch svojej nespokojnosti s rozhodnutím súdu prvej inštancie.

27. Z uvedeného je potom potrebné vyvodiť právny záver, že dôvody podaného odvolania žalovaného nevyvrátili právny záver súdu prvej inštancie o potrebe neodkladnej úpravy pomerov medzi stranami, ktoré mal súd prvej inštancie osvedčené tým, že žalovaný mienil pristúpiť k výkonu zabezpečovacieho prevodu práva, ktorého premlčanie žalobkyňa namietala, keď tieto závery žiadnym spôsobom nespochybnil. Na uvedenom základe odvolací súd uzatvára, že odvolanie žalovaného nebolo spôsobilé svojou odvolacou argumentáciou privodiť zmenu uznesenia súdu prvej inštancie v jeho napadnutej vyhovujúcej časti; odvolací súd preto uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 C. s. p. potvrdil.

28. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).